

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma:	Kfv.II.37.001/2021/6.
A tanács tagjai:	Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke Dr. Szilas Judit előadó bíró Dr. Bögös Fruzsina bíró
A felperes:	Dr. Hadházy Ákos Ányos (7100 Szekszárd, Bartina utca 42/1.)
A felperes képviselője:	
Az alperes:	Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 22/C.)
Az alperes képviselője:	Dudás Hargitai Zavodnyik Ügyvédi Iroda (1036 Budapest, Lajos utca 66.)
A per tárgya:	adatvédelmi ügy
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	az alperes
A felülvizsgálni kért jogerős határozat:	Fővárosi Törvényszék 105.K.706.125/2020/12. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 105.K.706.125/2020/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes a „Csatlakozzunk az Európai Ügyészséghez!” elnevezésű kezdeményezés (a továbbiakban: kezdeményezés) során a kezdeményezés támogatására szolgáló íven gyűjtötte az érintettek nevét, címét, e-mail elérhetőségét, telefonszámát és aláírását (a továbbiakban

együtt: Adatok), a hátoldalán megjelenített adatvédelmi tájékoztató (a továbbiakban: Tájékoztató) szerint annak érdekében, hogy a felperes tájékoztatást nyújtson az országgyűlési képviselői tevékenységével összefüggésben.

- [2] A gyűjtőív első oldalán az adatkezelés elsődleges céljáról szerepelt tájékoztatás, de arra vonatkozó tájékoztatást nem tartalmazott, hogy a személyes adatok megadása opcionális vagy kötelező. Az ív hátoldalán található Tájékoztatóban szerepelt, hogy „Az adatkezelés jogalapja az Ön jelen tájékoztató megismerését követően kifejezett hozzájárulása”. A Tájékoztató szerint a felperes az íveket legkésőbb 2019. május 31-éig átnyújtja közjegyzőnek az összegyűjtött aláírások számától függetlenül, melyre végül megfelelő számú aláírás hiányában nem került sor. A Tájékoztató nem tartalmazott információt arról, hogy a közjegyzőnek történő benyújtást követően, illetve nem elegendő aláírás esetén mi történik az ívekkel és az Adatokkal.
- [3] Az aláírásgyűjtés időtartama alatt lehetőség volt a kitöltött ívek online feltöltésére is, amelynek során kötelezően meg kellett adni a nevet, e-mail címet, megyét, települést, telefonszámot, valamint el kellett fogadni az adatvédelmi tájékoztatást. Az online feltöltés során az adatok kezeléséhez az érintettek akként járultak hozzá, hogy a kötelezően kitöltendő mezőkben megadták a személyes adataikat és bejelölték az adatkezelési tájékoztató melletti jelölő négyzetet, amely nélkül az ívek feltöltésére nem volt lehetőség.
- [4] Az alperes a bejelentés alapján az aláírásgyűjtéssel kapcsolatos általános adatkezelési gyakorlat vizsgálata érdekében a felperessel szemben hivatalból vizsgálati eljárást indított, majd 2019. október 11-én kelt levelében a felperest a kezdeményezéssel összefüggésben az érintettekről gyűjtött valamennyi személyes adat törlésére szólította fel. Az ismételt felszólítás eredménytelenségét követően hivatalból adatvédelmi hatósági eljárást indított.
- [5] Alperes a 2020. július 9. napján kelt NAIH/2020/974/4. számú határozatával megállapította, hogy a felperes azáltal, hogy a „Csatlakozzunk az Európai Ügyészséghez!” elnevezésű kezdeményezéssel összefüggésben 2018. július 19. és 2019. május 30. között jogalap nélkül gyűjtötte kapcsolattartási célból az érintettek személyes adatait, megsértette az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679. számú, a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről, az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló rendeletének (Általános adatvédelmi rendelet, a továbbiakban: GDPR) 6. cikk (1) bekezdését és 9. cikk (1) bekezdését. Megállapította, hogy a felperes azáltal, hogy nem nyújtott megfelelő tájékoztatást az adatkezelés valamennyi lényeges körülményéről, megsértette a GDPR 5. cikk (1) bekezdés a) pontját, 5. cikk (2) bekezdését és 13. cikkét. Határozata 3. pontjában utasította a felperest, hogy a határozat véglegessé válásától számított 30 napon belül törölje a „Csatlakozzunk az Európai Ügyészséghez!” elnevezésű kezdeményezéssel összefüggésben 2018. július 19. és 2019. május 30. között az érintettektől kapcsolattartási célból gyűjtött valamennyi személyes adatot. Továbbá a felperest 1.000.000 forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte.
- [6] Indokolásában megállapította, hogy a kezdeményezés során a felperes által gyűjtött Adatok a tájékoztató szerint politikai kapcsolattartás céljából is kezelésre kerültek, ezért azok a GDPR 9. cikk (1) bekezdése alapján különleges kategóriájú személyes adatoknak minősülnek, amelyeknek a kezeléséhez a GDPR 9. cikk (2) bekezdése szerint az érintettek kifejezett hozzájárulása szükséges. Rögzítette, hogy a tájékoztató nem adott átlátható, egyértelmű és világos tájékoztatást az érintetteknek az adatkezelés céljairól és arról sem, hogy nem elegendő számú aláírás esetén az ívekkel mi történik. Kifejtette, hogy az adatkezeléshez való kifejezett hozzájárulás az online kitöltés esetén sem volt biztosított, mert az adatkezelés jogalapjáról és az adatkezelés időtartamáról szóló tájékoztatás hiányzott.
- [7] Leszögezte, hogy a felperes megsértette a GDPR 6. cikk (1) bekezdését és 9. cikk (1)

bekezdését azáltal, hogy jogalap nélkül kezelte az érintettek kapcsolattartási célból gyűjtött személyes adatait, mivel az érintettek adatkezeléshez történő hozzájárulásának a legfontosabb elemei hiányoztak. Kiemelte, hogy a felperes megsértette az általános adatvédelmi rendelet 5. cikk (1) bekezdés a) pontját, 5. cikk (2) bekezdését és 13. cikkét azáltal, hogy nem nyújtott az érintetteknek tájékoztatást az adatkezelés valamennyi lényeges körülményéről. Az érintettek vonatkozó – a kapcsolattartási célból gyűjtött – valamennyi személyes adat törlésére vonatkozó rendelkezése jogalapját nem jelölte meg. Az adatvédelmi bírság kiszabását indokoltnak tartva hangsúlyozta, hogy a jogsértés a GDPR 83. cikk (5) bekezdés a) és e) pontja szerint magasabb összegű bírságkategóriába tartozik, a bírság összegének megállapításánál súlyosító és enyhítő körülményeket egyaránt értékelt.

A kereseti kérelem és az alperesi védirat

- [8] A felperes a keresetében elsődlegesen az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, másodlagosan a határozat 3. pontját érintően a törlési kötelezés hatályának kizárólag az íveket online feltöltő személyek személyes adataira történő korlátozását, továbbá az adatvédelmi bírságra vonatkozó döntés megsemmisítését kérte.
- [9] Állította, hogy az alperes határozata sérti a GDPR 4. cikk 11. pontját, 5. cikk (1) bekezdés a)-b) pontját, 6. cikk (1) bekezdés a) pontját, 9. cikk (1)-(2) bekezdését, 13. cikkét, 17. cikk (3) bekezdését, 58. cikk (4) bekezdését, Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) IX. cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 58. § (1) bekezdését, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. §-át és 81. § (1) bekezdését.
- [10] Az adatok törlésére vonatkozó kötelezést megalapozatlannak tartva állította, hogy az alperes elmulasztotta annak vizsgálatát, hogy a törlés előírása mennyiben érinti a felperes véleménynyilvánításhoz való jogát. Hangsúlyozta, hogy a felperes a GDPR szabályainak teljességgel megfelelő, az érintettek számára pedig mindenképpen ilyenként érzékelt hozzájárulásokkal kezeli a személyes adatokat, amelyek segítségével politikai jellegű üzeneteit juttathatja el az érintettekhez. Az alperes kötelezése az érintettek akarata ellenére ezen üzenetek eljuttatását lehetetlenítheti el, így jogszerűtlenül korlátozza a felperes véleménynyilvánításhoz fűződő alapjogát, amellyel a GDPR 17. cikk (3) bekezdése és az Alaptörvény véleménynyilvánítás szabadságát garantáló IX. cikk (1) bekezdése is sérül.
- [11] Álláspontja szerint a határozat személyes adatok törlésére vonatkozó rendelkezése sérti az Ákr. 81. § (1) bekezdését, mivel a határozat a törlésre kötelezés jogalapját nem tartalmazza.
- [12] Az Infotv. 61. § (1) bekezdés a) pontjára és a GDPR 58. cikk (2) bekezdés g) pontjára utalva kifejtette, hogy az alperes kizárólag a GDPR 16-18. cikkeiben foglaltaknak megfelelően rendelheti el a személyes adatok helyesbítését, törlését, vagy az adatkezelés korlátozását. A GDPR 17. cikk szerinti korrekciós hatáskör akkor alkalmazható, ha az érintett e cikk szerinti jogával élve kéri személyes adatainak törlését. Az alperes erre figyelemmel a hatáskörét túllépve és az Ákr. 2. §-a szerinti jogszerűség elvét megsértve írt elő olyan kötelezést, amelyre a GDPR szerint nincs lehetősége, ezért e körben a döntése semmis.
- [13] Keresetének felülvizsgálati kérelemmel nem érintett részében vitatta továbbá az alperes határozatának az adatvédelmi tájékoztatás elégtelensége, az érintettek hozzájárulásának hiánya, az adatvédelmi bírság körében tett megállapításait is, és indítványozta az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezését.
- [14] Az alperes védiratában a határozatában foglalt indokait fenntartva, a felperes keresetének elutasítását kérte. A felperes keresetében foglaltakra figyelemmel határozatának a személyes

Kfv.II.37.001/2021/6.

adatok törlésére vonatkozó rendelkezése jogalapját a GPPR 58. cikk (2) bekezdés d) pontjában jelölte meg.

Az elsőfokú ítélet

- [15] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét részben alaposnak találva az alperes határozatának 3. pontját és ahhoz kapcsolódóan a kötelezettség teljesítésének írásban való igazolását, valamint a kötelezettség nem teljesítése esetén a határozat végrehajtásának elrendeléséről szóló rendelkezéseit megsemmisítette. Indokolásában – a felülvizsgálati kérelemmel is érintett – döntését illetően az Infotv. 61. § (1) bekezdés a) és c) pontjaiban foglaltakra utalva megállapította, hogy az alperes az Infotv. 2. § (2) és (4) bekezdéseiben meghatározott adatkezelési műveletekkel összefüggésben a GDPR-ban meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazhatja.
- [16] Hangsúlyozta, hogy a törlés, mint jogkövetkezmény vonatkozásában alperes határozata konkrét jogszabályi rendelkezést nem tartalmazott, annak jogalapját a perben a GDPR 58. cikk (2) bekezdés d) pontjában jelölte meg, miszerint a felügyeleti hatóság vizsgálati hatáskörében eljárva utasíthatja az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót, hogy adatkezelési műveleteit – adott esetben meghatározott módon és meghatározott időn belül – hozza összhangba e rendelet rendelkezéseivel. Rámutatott arra, hogy e pont az alperes álláspontjával ellentétben nem jelenti, hogy az alperes az adatkezelőt a személyes adatok törlésére is utasíthatja, miután a rendelkezés ilyen lehetőséget nem nevesít. Erről csak a GDPR 58. cikk (2) bekezdés g) pontja és azon keresztül egyebek mellett a 17. cikk rendelkezik. Ezen utóbbi esetben az adatok törlésére csak az érintettek kérése alapján kerülhet sor, – melyet a több százezer érintett személy nevében nem tehetett meg – ezért határozatának e rendelkezése semmis. Miután e döntés önmagában semmis, mellőzte annak további értékelését, hogy e rendelkezés a véleménynyilvánításhoz való jogokat sérti-e.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [17] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének – a határozata 3. pontját, az ahhoz kapcsolódó kötelezettség teljesítésének írásban történő igazolását, valamint a nem teljesítés esetén a határozat végrehajtásának elrendelését érintő rendelkezések – hatályon kívül helyezését, és e körben a felperes keresetének teljes körű elutasítását kérte.
- [18] Állította, hogy az elsőfokú bíróság tévesen és jogszabálysértően értelmezte a GDPR 17. cikk (1) bekezdésében, 51. cikk (1) bekezdésében, 57. cikk (1) bekezdés a) pontjában, 58. cikk (2) bekezdés d) és g) pontjaiban, 83. cikk (1)-(2) bekezdésében, az Infotv. 60. § (1) bekezdésében, 61. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakat és megsértette az Alaptörvény 28. cikkét.
- [19] Álláspontja szerint a GDPR 58. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján jogszerűen rendelkezett a felperes által jogellenesen gyűjtött adatok törléséről, amellyel összefüggésben nincs jelentősége annak, hogy az 58. cikk (2) bekezdés d) pontja kifejezetten nem nevesíti a törlésre kötelezés lehetőségét, mivel a rendelet alapulvételével az "adott esetben meghatározott módon" fordulat alapján bármilyen adatkezelési művelet elvégzésére utasíthatja az adatkezelőt, ami alkalmas az adatkezelés GDPR-al való összhangjának megteremtésére. A GDPR 4. cikk 2. pontja alapján a törlés is adatkezelési műveletnek minősül, így az utasítási joga erre is kiterjedt.
- [20] Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a GDPR 17. cikkét tévesen értelmezte, így az 58. § (2) bekezdés g) pontjára vonatkozó érvelése és értelmezése sem helytálló. A törlés nemcsak az

Kfv.II.37.001/2021/6.

érintett kérelmére érvényesíthető, hanem attól függetlenül is, ezáltal pedig alkalmazható olyan esetekre, amikor az érintett kifejezett törlési kérelmet nem terjeszt elő. E körben az elsőfokú bíróság tévesen szűkítette le a törléshez való jogot oly módon, hogy a jog fennállását az érintett erre irányuló kérelmétől tette függővé, melyre vonatkozó rendelkezést a GDPR nem tartalmaz.

- [21] Kiemelte, hogy a jogalap nélkül kezelt személyes adatok törlése az adatvédelmi rendeletből fakadó kötelezettség, az ezzel ellentétes jogértelmezés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkét. A felperes a GDPR 4. cikk 2. pontja szerinti adatkezelésnek minősülő cselekményt nem végezhet, a jogalap nélkül kezelt személyes adatokat nem tárolhatja, így azokat kizárólag törölni lehet. Miután az erre vonatkozó felhívásnak a felperes a megadott határidőn belül nem tett eleget, megalapozottan kötelezte a GDPR 58. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az adatok határidőn belüli törlésére. E körben az elsőfokú bíróság formál logikai és nyelvtani értelmezése téves.
- [22] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítélete felülvizsgálati kérelemmel támadott részének hatályában történő fenntartását kérte. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a határozat 3. pontjával összefüggésben a GDPR rendelkezéseit helytállóan értelmezte, és helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes által megjelölt 58. cikk (2) bekezdés d) pontja és a 17. cikk együttértelmezése alapján a törlésre nem kerülhetett sor.
- [23] Az Alkotmánybíróság 20/1990. (X. 4.) és 15/1990. (IV. 13.) határozataiban megfogalmazott, azóta is töretlenül aktív jogként értelmezett információs önrendelkezési jog fontos eleme, hogy „mindenki maga rendelkezik személyes adatainak feltárásáról és felhasználásáról”. Ebből következően az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a törlésre az érintettek kérelmére, illetve beleegyezésével kerülhet sor. Téves alperes álláspontja, amely szerint az GDPR 17. cikk (1) bekezdése az érintettek kérelmétől független kötelezettséget ír elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [24] Az alperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint nem alapos.
- [25] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.
- [26] A felperes a keresetében az alperes határozatának valamennyi pontját, így a személyes adatok jogalap nélküli gyűjtésével, a nem megfelelően nyújtott tájékoztatással és adatkezeléssel, valamint mindezek jogkövetkezményeként az érintettektől a megadott időszakban kapcsolattartási célból gyűjtött valamennyi személyes adat törlésével és az adatvédelmi bíróság kiszabásával összefüggő rendelkezéseit egyaránt vitatta. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú ítéletnek kizárólag a felperesi keresetnek helyt adó részét, a határozat 3. pontjával kapcsolatos megállapításait vitatta.
- [27] A rendelkezésre álló peradatok alapján megállapítható, hogy az alperes határozatának indokolása a tényállás mellett a határozat 1. és 2. pontjában megállapított jogsértések és az adatvédelmi bíróság jogalapját tartalmazza, azonban a határozat 3. pontjában alkalmazott jogkövetkezmény tekintetében semmilyen jogszabályi rendelkezést nem tüntet fel. A határozat indokolása a felperest, mint adatkezelőt az általa gyűjtött személyes adatok törlésére vonatkozó utasításán kívül semmilyen indokolást, illetőleg a GDPR vagy bármely más rendelkezésre utalást nem tartalmaz. Az alperes csupán a felperes keresetére előterjesztett védiratában jelölte meg a törlésre vonatkozó döntés (határozat 3. pontja) jogalapja

tekintetében a GDPR 58. § (2) bekezdés d) pontját.

- [28] Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét az alperes határozata 3. pontja esetén találta alaposnak, és az alperes határozatának erre vonatkozó rendelkezéseit megsemmisítette. Az elsőfokú bíróság ítéletében vizsgálta az alperes által perben megjelölt jogszabályhelyeket, sőt ezt meghaladóan a GDPR további rendelkezéseit értékelve, jogi álláspontját részletesen levezetve fejtette ki, hogy alperes határozatának e rendelkezése – annak teljes megalapozatlansága okán – miért jogszabálysértő.
- [29] A Kúria ezzel összefüggésben mindenek előtt rámutat arra, hogy már több eseti döntésében leszögezte, miszerint a hatóságot a döntése meghozatalánál teljes körű indokolási kötelezettség terheli, amely magában foglalja – többek között – a döntés alapját képező jogszabályhelyeket is. A korábbiakban ezen követelményt a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdés e) pont ef) alpontja tartalmazta, leszögezve, hogy a döntés indokolásának tartalmaznia kell azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján a hatóság a határozatot hozta.
- [30] A jogalkotó a hatóság által hozott határozat indokolásának kötelező tartalmi elemeként ezen követelményt az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdésében is fenntartotta, amikor előírta, hogy a döntés tartalmazza a megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, a szakhatósági állásfoglalás indoklására, a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást. E rendelkezések alapján a határozat indokolásának követelményei tekintetében a korábbi kúriai gyakorlat jelen ügyben is irányadó.
- [31] A Kúria a Kfv.I.35.066/2016/7. számú ítélete [21] pontjában a Kfv.V.35.216/2014/8. számú ítéletében foglaltakra utalva kifejtette, hogy a tisztességes eljárás a jogállamiság és a demokratizmus része. Az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikke biztosítja a tisztességes eljáráshoz való jogot polgári és büntetőperekben. Az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdése rögzíti, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a bíróságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni, így Magyarországon az Alaptörvény is előírja a közigazgatási eljárásokra a fair eljárás követelményét.
- [32] A Kúria döntése [22] bekezdésében az alap- és a módosító határozat mikénti viszonyával összefüggésben leszögezte, hogy a módosítás csak akkor felel meg a tisztességes eljárás követelményének, ha a jogorvoslattal érintett alaphatározat már tartalmaz a Ket. 72. § (1) bekezdésének megfelelő, önmagában megálló indokolást, csupán annak egyes elemeiben történik változtatás. Hangsúlyozta, hogy a bírósági vizsgálat tárgyát képező közigazgatási döntés valós indokait az ügyfélnek/felperesnek a közigazgatási eljárásban kell megismerni, a hiányzó indokolás a perben a Ket. 114. § (1) bekezdés szerinti módosítás alkalmazásával sem pótolható. Ugyanezen jogi álláspontot tartalmazzák a Kfv.I.35.122/2016/6. és Kfv.I.35.224/2016/6. számú eseti döntések is.
- [33] A Kúria a Kfv.III.37.292/2015/4. számú ítéletében kiemelte, hogy a határozatnak részletes indokolást kell tartalmaznia, ennek hiányában a határozat nem tekinthető jogszerűnek. Az indokolásbeli hiányosságot nem pótolja az alperesnek a peres eljárás során tett nyilatkozata és a jogerős ítélet elleni felülvizsgálati kérelemben foglalt érvelése sem. Ezen okfejtést a határozat indokolási részében kell rögzíteni. Ennek hiányában a határozat érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan, mert a bíróság a rá háruló jogszabályi kötelezettségének a jogszerűségi felülvizsgálat körében nem tud eleget tenni.
- [34] Az alperes határozatának indokolása a rendelkező rész 3. pontjával összefüggésben semmilyen jogi érvelést, jogszabályhelyre történő utalást nem tartalmazott. A Kúria a fenti

döntések nyomán hangsúlyozza, hogy az alperes határozatának meg kell felelnie a törvényes követelményeknek, tartalmaznia kell a döntés alapját képező jogszabályhelyet. A hiányos, törvénynek meg nem felelő indokolást az alperes erre vonatkozó nyilatkozatával a perben már nem egészítheti ki. A döntésének e része eleve érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan, és a tisztességes, fair eljárás következményébe is ütközik. Az elsőfokú bíróságnak pedig nem kötelezettsége az alperesi határozatban szereplő döntés alapját képező jogszabályhelyek után kutakodni, és esetlegesen feltételezésekbe bocsátkozva a határozat alapjául szolgáló jogszabályhelyet megkeresni.

- [35] A Kúria mindezek alapján arra a következtetésre jutott, az elsőfokú bíróság részéről önmagában már ezen okból jogszerűen került sor e – jogszabályi rendelkezéssel alá nem támasztott – rendelkezés megsemmisítésére.
- [36] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az új eljárás elrendelhetősége érdekében vizsgálta és értékelte az alperes által elsőfokú bírósági eljárás során megjelölt, valamint a jogkövetkezmény alkalmazása szempontjából relevánsnak tartott GDPR rendelkezéseket, illetve az alperes által meg sem jelölt rendelkezések esetén azokat a rendelkezéseket, amelyek esetleg jogszerűvé tehetik-e az alperesi határozat 3. pontjában szereplő intézkedést.
- [37] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem egyike sem vitatta az elsőfokú bíróság azon eljárását, hogy egy hiányosan indokolt határozat jogalapját részben hivatalból, részben az alperes perben előadott új érvelése alapján tette vizsgálat tárgyává. Emiatt a Kúriának – a felülvizsgálat keretei között – vizsgálnia kellett a további jogalapi hivatkozásokkal kapcsolatos ítéleti megállapításokat.
- [38] A Kúria maradéktalanul egyetért az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával, a GDPR 58. cikk (2) bekezdés d) és g) pontja, valamint ez utóbbihoz kapcsolódóan a 17. cikk tekintetében elvégzett jogértelmezése – az elsőfokú ítéletben kifejtett indokolás szerint – helyes volt, így szükségtelen volt a megismételt eljárás elrendelése, mert alperes hatásköre ezen intézkedés elrendelésére nem állt fenn.
- [39] Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy az alperes által megjelölt GDPR 58. cikk (2) bekezdés d) pontja nem teremt jogalapot a hatóságnak az adatkezelő személyes adatok törlésére kötelezésére, ugyanis e rendelkezés a törlés intézkedés lehetőségét nem nevesíti. Az alperes felülvizsgálati érvelésével szemben a GDPR 4. cikk 2. pontjában meghatározott adatkezelés fogalmából sem következik a fenti pont alapján a törlésre vonatkozó döntés lehetősége, mert egyrészt a d) pont a törlésre utasítás jogát az adatkezelési műveletek GDPR rendelkezéseivel való összhangjának megteremtése érdekében teszi lehetővé, másrészt a személyes adatok törlését az 58 cikk (2) bekezdés g) pontja kifejezetten és külön nevesíti.
- [40] A személyes adatok helyesbítésének vagy törlésének elrendelésére, illetőleg az adatkezelés korlátozására a GDPR 58. cikk (2) bekezdés g) pontja alapján kerülhet sor, az ott írt feltételek teljesülése esetén. A személyes adatok törlésének elrendelése szempontjából a 17. cikknek van relevanciája. A GDPR 17. cikk formál logikai értelmezését elvégezve az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a személyes adatok törlését e rendelkezés az érintett kérelme esetén teszi lehetővé. Következik ez a cikk címéből is, mely a törléshez („elfeledtetéshez”) való jogról rendelkezik, amely nyilvánvalóan a személyes adatok kezelésével érintett személyt, és nem az adatkezelőt vagy a hatóságot illeti meg. Emiatt az 58. cikk (2) bekezdés g) pontjának ítéleti értelmezése és nem alperesi értelmezése a helyes.
- [41] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében tévesen érvelt azzal, hogy a 17 cikk (1) bekezdés első mondatának második fordulata, mely az adatkezelő kötelezettségét rögzíti a személyes adatok indokolatlan késedelem nélküli törlésére vonatkozóan, jogalapot teremt a hatóság törlésre vonatkozó kötelezésére. Egyetért a Kúria a felperes azon érvelésével, hogy a nyelvtani

Kfv.II.37.001/2021/6.

elemzés alapján a 17. cikk (1) bekezdés két tagmondata összefügg, a második tagmondatban leírt kötelezettség az első tagmondatban leírt jogosultság gyakorlásakor áll fenn. Itt kell megjegyezni, hogy az alperes erre a jogszabályi helyre maga sem utalt a peres eljárás során. A jogszabály együttes formál logikai és nyelvtani értelmezéséből egyaránt az következik, hogy az adatkezelő kötelezettsége az érintett kérelmére áll fenn a GDPR 58. cikk (2) bekezdés g) pontja alapján. Emiatt az elsőfokú bíróság indokoltan állapította meg határozat 3. pontjába foglalt intézkedés tekintetében az alperesi hatáskör hiányát.

- [42] A Kúria mindezekre tekintettel megállapította, hogy az alperes felülvizsgálati kérelmében foglaltak nem voltak alkalmasak az elsőfokú ítélet jogszerűségének megkérdőjelezésére, ezért a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [43] *A hatóság határozata akkor törvényes, ha annak rendelkező része és indokolása tartalmazza a közigazgatási hatósági eljárásra vonatkozó törvényben előírt valamennyi tartalmi követelményt.*
- [44] *Amennyiben az alperes határozata egyáltalán nem tartalmazza a döntése alapját képező jogszabályi rendelkezést, a döntése érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan, és e rendelkezés megsemmisítése indokolt.*

Záró rész

- [45] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozat hiányában tárgyaláson kívül bírálta el.
- [46] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében költség iránti igényt nem terjesztett elő, illetőleg nem számított fel, ezért a Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 81. §-a alapján a költség megállapítását mellőzte.
- [47] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § c) pontja alapján megillető illetékmentességre tekintettel az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontjában és 50. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Budapest, 2021. április 21.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s.k. előadó bíró, Dr. Bögös Fruzsina s.k. bíró